

meget fejl, har den højtærede Landbrugsminister ogsaa ved en Lejlighed talt om, at dette vilde man kunne overveje. Det er utvivlsomt ogsaa det, der har skabt betryggende Forhold for vor Landbefolkning, at man har sikret vedkommende imod at blive sat ud med meget kort Varsel, og det er noget, som gaar overordentlig langt tilbage i vor Lovgivning med Hensyn til Fæstevæsenet, idet man har ønsket, at det skulde være Livsfæste, saa at vedkommende ikke kunde fjernes med kort Varsel. Men her er vi inde paa noget andet: Paa et Tidspunkt, hvor vedkommende ikke har Mulighed for at søge Forretningslokale andetsteds, vil man sige til ham: Du kan intet Øjeblik være tryk, medmindre du indgaar paa en frivillig Overenskomst efter Grundejerens Ønsker.

Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, fremhævede, at han kunde være tilfreds med Forslaget, som det foreligger, og han var heller ikke betænkelig ved Opsigelsesretten, saaledes som den er foreslaaet. Jeg maa sige, at det overrasker mig en lille Smule, at denne Udtalelse fremkommer netop fra det ærede Medlem. Under Forudsætning af den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse nogle faa Linier af Boligkommissionens Betænkning af 29. December 1920. Det hedder heri om Huslejelovens Nødvendighed: „Desuden har de Personer og Organisationer, der virker for en Ophævelse af Huslejereguleringen allerede paa det nuværende Tidspunkt, neppe tænkt Tanken til Bunds, idet en Ophævelse af Huslejelogivningen eller blot en Frigivelse af Opsigelsesretten vil medføre ganske kaotiske Tilstande, for saa vidt en saadan Ophævelse finder Sted, saalænge Boligmangelen vedvarer.“ Blandt dem, der underskrev denne Betænkning, findes det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, og det forekommer mig, at efter den Udtalelse maatte det ærede Medlem være i højeste Grad betænkelig ved nu at gaa hen og fuldstændig udlevere Opsigelsesretten til Grundejerne. Man maa være opmærksom paa Tilføjslen: „saa længe Boligmangelen vedvarer“. Det er netop det, der er Tilfældet nu; den ikke alene vedvarer, men den er blevet værre end nogen Sinde eller kan ventes at blive det netop i den nærmeste Tid. Af mange og overordentlig nærliggende Grunde kan man ikke vente, at der i Aar vil blive bygget blot lige saa meget som i Fjor. Det vil med andre Ord sige, at efter al Sandsynlighed vil Tallet paa husvilde til Foraaret og Efteraaret blive endnu større, end det hidtil har været. Derfor er jeg

ganske enig i de Udtalelser, det ærede Medlem fremkom med i 1920 om, at Huslejeloven maa opretholdes, og jeg vil for egen Regning tilføje: i alt væsentligt bør opretholdes, indtil Bolignøden er endt. I Sammenhæng hermed maa jeg give Socialdemokratiets ærede Ordfører min fulde Tilslutning, naar han rettede en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister om at foranledige den hidtil gældende Huslejelov forlænget for en Maaned. Jeg vil dog sige, at en Maaned er en ringe Tid til en virkelig grundig Behandling af denne Sag; og jeg vilde finde et Par Maaneder mere passende. Jeg vil saa stærkt, jeg formaar, gentage denne Henstilling til den højtærede Minister. Hvis en omhyggelig, jeg havde nær sagt en virkelig Forhandling om denne vigtige Sag skal kunne finde Sted, maa der under den forestaaende Udvalgsbehandling være Tid for Udvalgets Medlemmer til at indhente Udtalelser fra Kommunalbestyrelserne, fra Lejerorganisationerne, fra Grundejerorganisationerne. Lad os faa Lejlighed til at høre dem, men lad os dog ikke jage en Sag af en saadan Betydning igennem i Løbet af en halv Snes Dage. Vi skriver nu den 21. Marts; der er altsaa kun 10 Dage tilbage af Maaneden, det vil derfor være umuligt at føre en Forhandling, der svarer til Sagens Vigtighed, naar man tager i Betragtning, hvor mange forskelligartede Interesser det her drejer sig om, og hvor overordentlig Betydning denne Sag har for Masser af Mennesker.

Kayser: Paa mit Partis Vegne vil jeg gerne have Lov til at gøre nogle Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag. Det er jo en Krigslov, der har hele Midlertidighedens Karakter, som Krigslovene havde, og dens Midlertidighed er yderligere blevet betegnet og fremhævet mange Gange derved, at Loven har været forelagt saa ofte og er blevet forlænget somme Tider paa et halvt Aar, somme Tider paa et helt Aar og stadig med ledsagende Udtalelser fra det ene eller det andet Partis Side om, at man maatte snart rykke hen imod det Tidspunkt, at man helt kunde ophæve den. Det blev tydelig angivet forrige Aar, at naar Loven blev forelagt i den Skikkelse, hvori den blev forelagt, var det en begyndende Afvikling, og det er ogsaa antydnet fra den højtærede Ministers Side i Aar, at det var en fortsat Afvikling, og det blev ogsaa stærkt pointeret af Venstres Ordfører, at det var Afvikling. Ved Gennemførelsen af denne Lov blev det tidligere Forhold mellem Ejer og Lejer med Hensyn til Aftale om